

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪИЖЕВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

Теч. IV.

Овај листъ излази вторникомъ и петкомъ, цѣна му е за три мѣсеца 4 цванцика.

№ 38.

НАЙВЕЊИЙ БРЕГЪ.

Свећа живота у пола гори,
Сунце се западу веће клони.
Есенъ живота виче: отвори!
Немила старость све ближе звони.

Брзо ће свећа до дна се слећи,
Лето за летомъ брзо ће проћи;
Нико одъ гроба неће утећи,
Кудъ годъ ко ни'о, къ нѣму ће доћи.

На путу моме брегове многе,
Са трудомъ, али преш'о самъ срећно.
Нигди ме нису издале ноге,
Али су сведокъ што стое вечно.

Ал' нема нигди путника оногъ,
Кой брежчињъ гроба може прећи;
Ноге и животъ издаду свакогъ,
Гробъ е на земљи брегъ найвећий.

Често самъ тебе сунашце мило,
Гледао како се съ небомъ прашташъ;
Ал' до садъ свагда точно си было,
Са другогъ края сѣније с' враќашъ.

За Мон-бланъ, Везувъ и Фрушку гору,
Усамљѣнъ я самъ тебе пратио;
Ал' свагда твою ту лепу зору
Мени е зракъ твой опетъ вратио.

То лепо, ясно светило твоє,
Замишљѣнъ, саняю' самъ на яви,
Глед'о самъ ронећи сузе свое,
Како се у синѣ море дави.

О, негда мило сунашце ты ћешъ,
Завѣи за еданъ брежчињъ малый,
Одатле више изаћи нећешъ,
Ер' ту су путника закопали.

За мене само ты ћешъ престати,
За мене само неће те быти.
У безброй лета ты ћешъ јошъ сяти,
Ал' мене свагда ће земля крити.

На сусретъ идемъ той вечной ноћи,
У којой вечна тишина трає.
Мртвило срећно, къ теби ћу доћи,
Животъ ми слабе радости дає.

Гди ништа ние стално и вечно,
Одъ дана до дана гди се живи,
Паметна лудо, живишъ ли срећно,
Кадъ ти се пола Европе диви.

Срећа, богатство, науке, слава,
Све е то ништа, све ружна смеса;
Све то прецвета, к'о польска трава —
А човекъ? стотина ока меса.

На гробу моме нека се чита:
„Малено ништа овде почива,
„Кое с' у велико прели ништа,
„Съ хаосомъ, вечнимъ да вечно плива.“

У Риму — 1851. год.

АМЕРИКАНСКЕ ПУСТИНЪ.

(край.)

Тако мы на најнижемъ степену човеческе душевне образованости налазимо и маюшногъ црвића, кои само на едной частици цветка ограниченъ, быће природногъ порекла на едномъ дрвету одржава.

Подъ косо падаюћимъ зрацима одъ сунца, коме облакъ никада несмета, травчица клоне а земля се одъ превелике припеке раскомада као годъ оно одъ каквога труса. То е сасвимъ редакъ а ужасанъ поавъ! Силанъ виоръ прави одъ песка облакъ. Тамна а жућкаста полусветлостъ одъ сунца баца сасвимъ притворно покривало свое на опустошену поляну. Све то изгледа као годъ да ће се небо на землю сурвати! — Усѣяна а прашљива земля, коя у магли плива, умложавя топлый а загушљивый воздухъ. Па најпосле у место разлађеня доноси источный ветаръ јошъ већий жаръ, када силно надъ запареномъ земљомъ дувати почне.

Као што се на леденомъ сѣверу одъ яке зиме животиня кочи, тако напротивъ у тимъ пустиняма одъ яке припеке никако изъ землѣ неизлазе крокодилъ и царска змиѣ. На све стране суша предсказує смръть; на све стране жеднога прати обманљивъ изгледъ одъ водене сенке, коя одъ трептаниа и преламаниа сунчаны зракова произлази.

Густимъ облацима одъ прашице а поредъ тога и глађу и горећомъ жеђу обузета, узвери се животиня па риче на све стране. Коньи опруже вратове, па тумараю о-

вамо онамо по воздушной влаги, тражећи гдигодь какву калюгу, кою прашина јошть ние засула.

Хитріе и смотреніе гледа мазга угасити свою жеђь. Има т. е. некаква округла а бодљикава билька, коя исподъ люске има некакавъ водљикавый сокъ. Па мазга, пошто својомъ предњомъ ногомъ той бильки бодљике омлати, пажљиво примакне къ нѣой губицу свою, те тако се нѣногъ лађаногъ сока напіе.

Али ни после яке сунчане припеке, кадъ настане ладовина дуге ноћи, опять се коньи и друга животиня немогу умирити. Има т. е. снясеть слепы мишева, кои нападаю на кукавну животиню, па іой сисаю крвь; и гди се залеле, жива се рана отвори, на кою се после москитосъ и читава гомила бодљавы коекаквы црвића скупи. Тако тамо животиня свой јданъ животъ проводи, кадъ се на земљи одъ жестоке врућине воде засуше.

А кадъ настане кишовито време, па текъ што се површина одъ землѣ мало ороси, а оно у еданпутъ изђиска по читавой пустиньи прекрасна трава. Онда светлошћу надраженъ мимоза цвѣтъ развја свое листиће као и много друго цвѣће, па подобно јутренѣой песми птичица, любко поздравля рађанъ сунца. Коньи и стока, све то онда у найвећей приятности живота свогъ весело излази на пашу. Онда се и страшна змія и ужасный крокодилъ изъ мртвогъ сна подиже; а у густой и высокой травы скривень лежи дивно шаренкастый ягуаръ, кои као оно мачка кадъ на миша вреба, мимопролазећу животиню своимъ лакимъ скокомъ застрашуе. Вода као свака рѣка на све стране се разліе тако, да текъ у еданпутъ нека часть пустинѣ изгледа као какво море, кое неможешъ прегледати. Онда животиня, коя е готово читавъ векъ на прашљивой а безводной земљи провела и одъ жеђи скапавала, у еданпутъ поврви на воду, па као оно водене животинѣ чопорима заплива, тражећи себи олакшице и траве за пашу. Но онда се млога животиня и дави, а млогу опять крокодилъ зубчастимъ своимъ репомъ размрска, па в после прогута; а што остане живо, то се после са тешкомъ мукомъ пенѣ на брда, куда вода недопире, те тако се спасава.

Према југу окружава пустиню нека стра'овита дивљачность. Шуме, коима има преко ияду година, запремаю савъ просторъ између Оринока и Амазана рѣке. Велике а морасте плоче одъ гранита съ ужаваю корито пенушеће се рѣке. Горе и брда разлежу се одъ силне рике ягуара и цике и дреке опаки маймуна кадъ на кишу слуте. Гди рѣка мало изиђе изъ свогъ корита напољ, тамо по калюгама леже опружени крокодили са отворенимъ челюстями и непомичући се съ места, а кадшто се на нѣи спусти и по читаво ято птица, па опять се непомичу съ места. Царска змія замота око каквогъ дрвета репъ, па вреба на обали сигуранъ свой плѣнь. Хитро опруживши се, зграби она млада бика или и другу какву слабію животиню, па гута свой добить, ако и силомъ.

Па у тако якой и дивлѣой природи живи и данасъ некій родъ людій, кои различно разговараю. Неки су пастири, па никако незнаю радити землю него се ране мравима и гумомъ и земљомъ. То е правый изродъ одъ людій, као што су и сами Отомаци и Ярури. Осимъ о-

вы налази се јошъ еданъ, али много питоміи видъ насељника, кои е разумни и у нравима много блажии одъ предпоменути. Ти други, кои се само воћемъ ране, есу Макивитари и Макоси. Грдный просторъ између Касиквара и Абатокса обитава само тапиръ и дружелюбивый маймунъ, а о човеку ни спомена нема. Но по стѣнама изрезани художествени коекаквы ликови знакъ су да е и та пустиня морала некада бити сместиште вышемъ степену человеческого изображения.

Као што се тигри и крокодили у пустиньи съ коньма и говедама боре, тако и на горской обали, у дивлѣой Гваяни, видимо увекъ наоружана човека а противъ никогъ другогъ него опять противъ човека. Гомила ти дивляка негрози се сладко пити крвь своме неприятелю а опять човеку. Други опять и ненаоружани налећу голимъ рукама еданъ на другога, па се отравнимъ ноктима даве. А да іймъ се, кадъ беже, по стопама неуђе у трагъ, то они, особито ако ій мало има, чимъ доћу на какву песковиту землю, одма сваку стоцу у песку рукама запрећу, те тако іймъ се незна трагъ.

ЗЕМЛЪОТРЕСЬ У ЛИЗАБОНУ.

(край.)

Одъ свы страна зачу се јукъ и запевка. Люди беже улицама и дижу руке къ небу и моле у Бога спасенія. Гледаю само друма докопати се, па полакъ голи трче преко развалина. Старци и жене и деца и болестници и сви, кои немогу бегати, заматаваю главе у постелѣ да ій као зло мимоіђе. На гдикого се стропшта каква развалина, исподъ кое му стои умрети, ако не одъ терета, а оно за цело одъ глади; а гдикого таква развалина дабогме и сасвимъ раздруска. Коньи и говеда поиспрекидаю ужа, за коя су везана, па нагну заедно са своимъ газдама кудкое бегати, али узалудъ. Гомилама нѣи буду у беганю поубіяни камѣмъ и цигляма. кое се распадаху одъ кућа. Млоги полете путь дворца на место, гди стое лађе, да кою лаћу дограбе, али се брже болѣ опять врате. Рѣка Тецо т. е. у еданпутъ яко нарасти, и то едно 20—30 стопа выше него обично, те све лађе избаци на суво. Куда се годъ человекъ обазре, свуда стра' божий! Выше вароши дигну се читави стубови одъ тешке пращине, кою віоръ натериваше по улицама, кое една за другомъ пропадаху. И само сунце, кажу, окрене одъ землѣ свое лице, те человекъ немогаше видити ни прста предъ очима. То зада јошъ већій стра' и ужасъ, те са свы страна стане светъ вика и јукъ да се у човеку срце заплаче.

Али е, кажу, свако зло за врмена, па тако и то. Мало по мало па и сасвимъ нестане све те стра'оте. Завлада тишина а облаци одъ пращине разићу се. Кои преживе ону стра'оту, а они заћу тражити кога јошъ незнаю гди е и како е. Садъ текъ стане светъ виска и јукъ и лелекъ. Овде пріятель грли верна а мртва пріятеля свога, а тамо опять майка шири руке и бив се у срце за изгублѣнимъ единцемъ, а мало далѣ опять отаць любви неячку дечицу свою у ледена уста! Гдикое јошъ вичу „помагай“ исподъ тешкога каквогъ камня и

муче се изнакањенимъ рукама уклонити га да изиђу напо-
љ са оно мало јошъ живе душе!

Текъ што други опетъ стану Богу захваљивати за
нађена отца или сина, брата или сестре, приятеля или и
само добра познаника, кадъ али у еданпутъ стане се зе-
мља и опетъ трести скоро као и пре. Оно мало јошъ
читавы кућа стане се овамо онамо люляти као о-
чно катарка одъ лађе на бури. Свакъ се побои да е пр-
вога потреса поштеђенъ зато, да садъ страда.

Тай потресъ потрае за мало, па се опетъ стиша.
Али после опетъ почне се земља наново, те яко трести.
Нико се немогаше одржати на ногама. Поячи кнецаху а
послаби потицаху се башъ главомъ на земљу. Стану и
опетъ кукати и лелекати, Бога па и саму земљу прикли-
няти да се смилюю; али узалудъ.

У ту буну подземне природе помешаю се јошъ и
други злотворни елементи да јој помогну довршити про-
пасть лепоме Лизабону. Одъ више страна т. е. у едан-
путъ букне ватра, а за њомъ као у договору пристане
одъ некуда и якъ ветаръ, те за тилъ чась огрезне савъ
Лизабонъ у пламену. Никома небыяше ни на край памет-
ти да гаси, да гледа штогодъ спасти. Свакъ се побои
да тимъ само јошъ већма неразгнѣви ускомешану приро-
ду, па само гледаше спасти живу душу, ако и голу нагу.

Та буна разяреногъ элемента траяше пуны 8 дана.
Лизабонъ, богатый Лизабонъ, остане савъ го' као прстъ,
постане у еданпутъ просякъ. Неброене породице, одпре
богате и пребогате а садъ и безъ леба, после ситна де-
чица лишена родителя и родительни подъ свою седу ста-
рость лишени сваке подпоре, — све то, па и сама кра-
дљеска породица, стаяше наполю подъ ведримъ небомъ
морено глађу а дркћући одъ ладноће, па одъ тешке туге
обараше очи на земљу а само кадшто бацаше јѣ на жа-
лостный Лизабонъ, коме одъ царски дворова садъ пакост-
ный элементъ направи саме куле одъ пра' и пепела, кои
бесный ветаръ понекадъ јошъ развеява! Найслађе све-
зе, одпре срећне и пресрећне, а садъ у еданпутъ за сва-
гда раскинуте, најлепше надежде осуећене, најдражје ра-
дости изгубљене!!

Съ почетка се мислило да е ватра изъ земљѣ изи-
шла, али се доцнѣ увидило да ние отудъ него одъ части
одъ ватре у кућама а одъ части одъ многи горећи свећа
по црквама а одъ части опетъ може бити да јо е и ка-
кавъ зликовацъ подбаціо. Шестнаестъ дана, почемъ е
све то прошло, јошъ е био пепео тако врућъ, да су се
котарице, у којима е изношенъ, запальивале.

Шпаньолскогъ посланика убила е стропштана кућа
њѣгова башъ онда, кадъ е изъ капиѣ изићи хтео. Новци
кои су у гвозденимъ сандуцима были, нађени су неповре-
ђени, а сви други нађени су тако црни, да се после тога
при свакомъ плаћаню уговарало оће ли то црнимъ или
белимъ новцима бити. Конечно упропашћенъ вароши ва-
тромъ има се само узанимъ улицама приписати. Савре-
мени описательи немогу доволно речій да нађу, да бы
страоту ти развалина после ватре описали. Погледавши
на выше, видіо е човекъ стра'овите па упорећене пира-
миде одъ изгорелы кућа, кое су се часъ на одну часъ на
другу страну нагибале. На неброснимъ местима лежала

су мртва тѣлеса, гдишто 7 до 8 нѣи едно преко другога,
полакъ пепеломъ затрпани а полакъ изгорели. Одъ свио
државны зданія остале су читаве само ковница и бла-
гайница.

Земљотресъ често се јошъ повтаравао, али ние та-
ко якъ быо. Непрестано падајућа киша гонила е несрећ-
нике по брдима, куда су се они одъ труса, ватре и пото-
па спасавали. Мокроћа, ладноћа, болестъ и гладъ насту-
пи, и поредъ све брижливости опетъ су многи поуми-
рали, кои су се дотле одъ толике опасности сачували.
Число погинувши рачуна се на 40.000, а штета у добрама
на едно 570.000.000 талира. Пошто су се доцнѣ јошъ и
крадљивци появили, кои су почели красти, то буде тамо
послано неколико полкова войске да сачуваю безбѣд-
ность. Па ти крадљиваца обешено е у еданъ данъ 36.
Око 3000 людій свакій данъ е разчишћавало развали-
не, те опустошенный Лисабонъ подигне се опетъ наново,
те буде јошъ и лепшиј него и пре.

превео Евремъ П. Гудовићъ.

М Р В И Ц Е

— Едногъ кривца обале да туку. Па кадъ га почне
болети, а онъ повиче: „доста капетану тако ти судила деца.“
Онъ е тимъ благосилъо капетана, да му и деца буду судіе
и капетани, а капетанъ разуме сасвимъ другчѣ, па по-
виче: удри, удри, кадъ ће мени судити деца, волимъ я
теби!“

— Еданъ калуђеръ много е піо. Владика га зовне
и после дугогъ саветованя и претнѣ морао се калуђеръ
заклети, да неће осимъ воде ништа до гроба пити. Вла-
дики буде мило и одпусти га. Калуђеръ путуюћи у мо-
настирь опази еданъ гробъ поредъ пута, застави коня
и повиче: „҃аче, дайде ту чутуру изъ бисага.“ „А шта
ће ти чутура,“ рекне му ҃ачъ „кадъ си се заклео кодъ
владике да нећешъ ништа до гроба пити.“ „Па заръ си
слепъ те невидешъ ево гроба поредъ пута,“ рекне ка-
луђеръ.

П О Д Г Р Е В Ц И.

— Коль, описуюћи свое путованѣ по южној Русиі,
гди има немачки, грчки а бугарски населбина, каже: да
су Бугари не само одъ осталы свои сусѣда, него и одъ
самы Немаца, много прилѣжнии и раднии, и стечено болъ
чуваю, само — вели — неуму да уживаю. Онъ е гди-
што и руске речи наводіо, и смешно е видити, како е на
едномъ месту у речи: прощайте, морао 7 писмена латин-
ски употребити, само да щ изрази. Ту речъ прощайте,
овако е написао: proschtschaite. — Онъ (Коль) припо-
веда, да у старо време, кадъ су јошъ народи изъ едного
края у другій шврляли, Драгошъ войвода такве едне че-
те, ловіо е по едномъ краю Ерделя. Кадъ е јуріо едного
дивлѣгъ вола, удави му се псето кое е онъ Молда звао,
у одну реку. Онъ ту реку назове Молдомъ, и досели се
онде да живи, и тако постане данашнѣ име Молдаве.

— У Петербургу и око Петербурга изишло е 1846.
год. 793 оригиналне кнѣиге и 79 превода, а унешено е
преко границе изъ други држава 547 хиљада ком. кнѣига.

СТРАНЕ НОВОСТИ.

Ноћу између 22 и 23. Априла излетели су Руси из Севастопоља са неколико войске, па су заробили 1 официра и 3 солдата енглеска. Запаљили су и 3 саюзничке барутане, те су се распрснуле у воздух.

Напротив Французи су код Севастопоља са 10.000 войске после врло жестокога боя, у коме је много крви проливано и одједне и од друге стране, отели од Руса прокопе испред 5 руске батерије.

— Саюзничке войске на Криму има садј едно 169.000 мом. осимъ резерве у Цариграду и войске сардинске и осимъ сваке нове войске, која њимъ еднако јошъ долази. Ако одъ ти 166.000 одбјемо, да кажемо, 16.000 мом., онда остаје саюзницима добре войске 150.000 мом., кои у свако доба могу оперирати. Па са 20.000 мом. могу они чувати брда, која су заузели око Севастопоља Балаклаве и Камѣша, а 20.000 мом. могу оставити да чувају Евпаторію. Метнувши пакъ на страну едно 5.000 мом. за случај ако противъ тога предрачуна треба гдјгодъ што подмирити, имаю саюзници на чисто добре войске 100.000 мом. Съ томъ войскомъ могу они увекъ започети оперирати противъ Руса и на отвореномъ пољу. И донета — тако баръ јављю изъ Беча — већ су одвоили нешто войске противъ Керча, која је некиј данъ, и то 26. Апр., већ почела и пуцати; а ови дана је тамо отишло јошъ 15.000 мом.; а као што знамо изъ последњѣга 36. броя овога листа, отишла је тамо изъ Варне и флота саюзничка одъ пароброда да и сама оперира. А што су се саюзници садј тако опетъ предомислили, па другѣ оперираю, то је понајпре, кажу, зато, што су наумни најпре отерати Русе са осталог Крима како да немогу тако еднако чисто изъ земљинцати, па свакиј часъ притицати Севастопољу у помоћ, а после ће опетъ што годъ могу живљ напасти на Севастополь, кои њимъ свакојко остаје последња цѣљ, за коју су отишли на Кримъ. Но да ли ће саюзници моћи и свршити што хоће, то наравно текъ идемо да видимо. Многи то сумњаю, а имаю и зашто, ербо Руси, као кодъ свое куће, имаю свуда, гди су годъ, већ готови свои батерија и обкопа и поуцврђивани станова, а саюзници ће у свему томе бити текъ новотеклице. При томе ваљда башъ ни Руси неће само поискрштати руке, па саюзници само да дођу на готово, те да њ секу, него ће ваљда и у Руса бити и войске и срца. Та саюзници сами кажу да су Руси на Криму као оно у старо доба што је била некаква многоглава гуја, којој јошъ ниси ни једну главу одсекао а већ јој је друга глава на место израстала. Међутимъ и у Севастопољу, као што изъ самогъ саюзничкогъ стана јављю, стое Руси садј јошъ болъ него и кадъ. Осимъ т. е. што су оправили све што су годъ саюзници, кадъ су последњиј путъ пуцали, были искварили, утврдили су Руси и сваку кућу у вароши тако, да могу готово и безъ града бранити се и изъ самы куће. При томе су и са јошъ неколико лађа свои у пристаништу поскидали топове, па когди по утврђенјима наперили на саюзнике. А има њ само у граду 60.000 момака. А кадъ је тако, онда, као годъ што саюзници могу само 20.000 войске оставити кодъ Севастопоља а осталу войску направити на отворено пољу противъ Руса, могу тимъ пре и Руси оставити само нешто войске у Севастопољу а осталу войску одвоити на страну да помаже осталој руској войсци на отвореномъ пољу.

Осимъ више полкова конјаника, кои су некиј данъ отишли изъ Енглеске на Кримъ, иду тамо садј јошъ 4 полка конјаника са 3.900 мом. А ови дана је оправљена и една лађа пуна коња за конјанике, кои су когди по боевима изгубили коњѣ. А осимъ тога иде и една подпуна конјаничка батерија са 4 топа одъ 9 и 2 хаубице одъ 4 фунте и после 204 топѣ и много цебане. Далъ иду јошъ 12 компанија топѣ и 20.000 бомбѣ.

Царъ рускиј издао је новъ манифестъ, којимъ наређује да се скупи јошъ нове войске, те да се све войске подпуне.

— Съ пристанкомъ страна, кои се тиче, иде францускиј войничкиј министеръ маршалъ Велјанъ на Кримъ за главнога команданта надъ своимъ саюзничкомъ войскомъ. Далъ ће подъ њимъ стајати и Канроберъ и Рагланъ и Ла Мармора и Омеръ-паша.

— И Персија је готова пристати на страну саюзничку, па објавити Русіи ратъ одъ свое стране. Ако то буде, па ако при томе и Аустрија, као што предпоменуто вѣсть слуги, пристане на саюзничку страну съ једне а съ друге стране и Шведска съ Норвегиомъ и после Данска, којима су Енглеска и Француска башъ некиј данъ оправиле ултиматъ да се изјасне како ће се спрамъ које стране владати, нешто и саме пристану узъ саюзнике, онда ће бити: Турска 1, Француска 2, Енглеска 3, Сардинија 4, Персија 5, Аустрија 6, Шведска съ Норвегиомъ 7, и Данска 8 саюзника противъ само једне Русіе.

— Енглеска и Француска до данасъ јошъ нису ништа у Бечъ одговориле на последњиј предлогъ, по коме њимъ Аустрија предлаже да се поравнаю са Русіомъ. Па ако Енглеска и Француска на тај предлогъ пристану, онда ће га Аустрија послати и Русіи да и она на њга пристане. Па ако Русіја непристане, онда ће јој и Аустрија одъ свое стране зацело, кажу, објавити ратъ.

— Правительство енглеско обећало је парламенту зацело ови дана показати акта бечке конференције.

— Киванскиј Канъ скоро упадне са 30.000 войске у Персију, па освоји на граници и једну варошъ персијску; али га Персијанци заједно са једнимъ вишимъ његовимъ официромъ ухватили, па обојици и јошъ другој тридесеторници заробљеника посеку главе, па њ пошљу у Техеранъ, гди њ садј народъ гледа. Збогъ тога се после сва Канова войска којекуда растрка и повуче опетъ преко границе.

— Кодъ Буру-кале нападно разбойници на татарина кадъ је изъ Јанѣине и Солуна носио 100.000 гроша, па њга убию а новце му отму.

— У Турској је свуда харачъ укнутъ. У напредакъ ће и Христјани дужни бити служити у Турској войсци, а моћи ће и аванцирати.

Одгонетке. (№ 34. Шумадинке) — Точкови. — Клепетуша. — Желудаць. — Зуби. — Главица белогъ лука. —

(№ 37. Шум.) — Писмо. — Пратляча. — Псето. — Грмљавина. — Ђемъ у устима коња.

Течай новаца: сребро 128½; дукати по 5 фор. 54 кр. за банке.